

"गोड मुलानो, तुमही दे ह अभिमानाचे दार बंद करा, तर मायाचे वादळ येणे बंद होऊन जाईल."

परश्रव:- ज्या मुलाची विशाल बुद्धी आहे त्यांची लक्षणे सांगा?

उत्तर:- (१) त्यांना सारा दिवस सेवेचे विचार चालत राहतात (२) ते सेवे शिवाय राहू शकत नाहीत (३) त्यांच्या बुद्धी मध्ये राहते कि, कसे सारया विश्वाला घेराव टाकून, सर्वांना पतिता पासून पावन बनवायचे, ते विश्वाला दुःखधाम पासून सुखधाम बनवण्याची सेवा करत राहतात (४) ते अनेकांना आपल्या सारखे बनवीत राहतात.

ओम शांती:- आत्मिक पिता गोड गोड मुलांना समजावत आहेत. मुलांनो, स्वतःला आत्मा समजून तुमच्या पित्याची आठवण करा. तर तुमचे सर्व दुःख नेहमी साठी नाहीसे होतील. स्वतःला आत्मा समजून सर्वांना भाऊ भाऊ च्या दृष्टीने पाहा. तर मग देहाची दृष्टी, वृत्ती बदलून जाईल. बाबा पण अशरीरी आहेत. तुमही आत्म पण अशरीरी आहात. बाब आत्मयाला पाहत आहेत. सर्व अकाल तखतावर विराजमान आत्म आहेत. तुमही पण आत्मा भाऊ, भाऊ च्या दृष्टीने पाहा. यामध्ये फार म्हेनत आहे. देहाच्या भाना मध्ये आल्यानेच मायाचे वादळ येतात. हे देह अभिमानाचे दार बंद करा, तर मायेचे वादळ येणे बंद होईल. हे देह अभिमानी बनण्याचे शिक्षण सारया कलपा मध्ये या पुरुषोत्तम सगमयुगावरच बाबाच तुमहा मुलांना देत आहेत. गोड गोड फार वर्षांनी भेटलेल्या मुलांनो, तुमही जाणत आहात, आता आमही नरकाचा किनारा सोडून पळू जात आहोत. हे पुरुषोत्तम सगमयुग बिलकुलच वेगळे युग आहे (कलियुग आणि सतयुगाच्या सगम मधील युग). समुद्राच्या मध्या मध्ये तुमची नाव आहे. तुमही ना सतयुगा मध्ये आहात, ना कलियुगा मध्ये आहात. तुमही पुरुषोत्तम सगमयुगी सर्वोत्तम ब्राह्मण आहात. सगमयुग ब्राह्मणा साठीच आहे. ब्राह्मण शेंडी म्हणजे उच्च आहेत. हे ब्राह्मणाचे फार छोटे युग आहे. हे एक जनमाचे युग असते. हे तुमच्या खुशीचे युग आहे. खुशी कोणत्या गोष्टीची आहे? भगवान आमहाला शिकवित आहेत. अशा विद्यारथ्यांना किती खुशी झाली पाहिजे. तुमहाला आता सारया चक्राचे ज्ञान बुद्धी मध्ये आहे. आता आमही च ब्राह्मण आहोत, मग आमही च देवता बनू. प्रथम आपल्या गोड घरी जाऊ, मग नवीन दुनिया मध्ये येऊ. आमही ब्राह्मणच सर्वदर्शन चक्रधारी आहोत. आमहीच ही बाजोली खेळत आहोत. या विराट रूपाला पण तुमही ब्राह्मण मुलेच जाणत आहात. बुद्धी मध्ये सारा दिवस या गोष्टीचे स्मरण झाले पाहिजे. गोड मुलांनो, तुमचा हा फार प्रेमळ परिवार आहे, तर तुमहा प्रत्येकाला फार प्रेमळ बनले पाहिजे. बाबा पण गोड आहेत तर मुलांना पण असे गोड बनवित आहेत. कधी कोणावर राग करायचा नाही. मनसा, वाचा, करमणा कोणाला दुःख द्यायचे नाही. बाबा कधी कोणाला दुःख देत नाहीत. जेवढे बाबांची आठवण कराल, तेवढे गोड बनत जाल. बस, या आठवणीनेच तुमची नाव पार होईल. ही आठवणीची यात्रा आहे. आठवण करत करत शांतीधाम वदारे सुखधाम जायचे आहे. बाबा आलेच आहेत, मुलांना सदा सुखी बनविण्यासाठी. भूतांना पळविण्याची युक्ती बाबा सांगत आहेत. माझी आठवण करा तर हे भूत निघून जातील. कोणत्या पण भूताला बरोबर घेऊन जाऊ नका. कोणा मध्ये भूत असेल, तर इथेच माझ्या जवळ सोडून जावा. तुमही म्हणत आहात बाबा येऊन, आमच्या भूताना काढून पतीता पासून पावन बनवा. तर बाबा किती फुला सारखे बनवित आहेत. बाबा आणि दादा दोनही मिळून तुमहा मुलांचा श्रंगार करत आहेत. माता पिता तर मुलांचा श्रंगार कर करतात ना. ते हृदये पिता हे बेहृदये पिता आहेत. तर मुलांना फार प्रेमाने चालायचे आणि चालवायचे आहे. सर्व विकाराचे दान दिले पाहिजे. दे दान तर सुटेल ग्रहण. यामध्ये कोणते कारण इत्यादीची गोष्ट नाही. प्रेमाने तुमही कोणाला पण वश करू शकता. प्रेमाने समजावून सांगा. प्रेम फार गोड वस्तू आहे. सिंहाला, हत्तीला, जनावराला पण तुमही प्रेमाने वश करू शकता. ते तर तरी पण आसुरी मनुष्य आहेत. तुमही तर आता देवता बनत आहात. तर दैवी गुण धारण करून

फार गोड बनायचे आहे. एक-दोघांना भाऊ भाऊ किंवा भाऊ-बहिणीच्या दृष्टीने पाहा. आतमा आतम्याला कधी दुःख देऊ शकत नाही. बाबा म्हणतात, गोड मुलांनो, मी तुमहाला सवर्गाचे राज्य भाग्य देण्यासाठी आलो आहे. आता तुमहाला जे पाहिजे ते माझ्या कडून घ्या. मी तर तुमहाला विश्वाचे मालक देऊन री ताजधारी बनविण्यासाठी आलो आहे. परंतु तुमहाला मेहनत करायची आहे. मी कोणावर ताज ठेवणार नाही. तुमहाला आपल्या पुरुषार्था नुसार स्वतःला राजतिलक द्यायचा आहे. बाबा पुरुषार्थाच्या युक्ती सांगत आहेत कि, असे असे विश्वाचे मालक डबल ताजधारी इ. स्वतःला बनवू शकता. शिक्षणावर पूर्ण ध्यान द्यायचे आहे. कधी पण शिक्षण सोडूनका. कोणत्या पण कारणाने रुसून शिक्षण सोडून दिले, तर फार फार नुकसान होईल. नुकसान आणि फायद्याला पाहत राहा. तुमही ईश्वरीय विद्यापीठाचे विद्यार्थी आहात. ईश्वर पित्याकडून शिकत आहात. शिकून पूज्य देवता बनत आहात. तर विद्यार्थी पण असे नियमित असले पाहिजेत. विद्यार्थी जीवन हेच चांगले जीवन आहे. जेवढे शिक्षण शिकाल आणि वागणे सुधाराल तेवढे अति चांगले बनेल. गोड मुलांनो, आता तुमचा परतीचा परवास आहे. जसे सतयुगातून तरता, दवापार, कलियुगा पर्यंत खाली उतरत आले आहात. तसे आता तुमहाला लोहयुगा पासून सुवर्णयुगा पर्यंत जायचे आहे. जेव्हा चांदीच्या युगापर्यंत पोहोचाल तर मग या करमंदिर्याची चंचलता नाहीशी होऊन जाईल. त्यासाठी जेवढी बाबांची आठवण कराल, तेवढेच तुमच्या आतम्या मधील रजो, तमोचा गंज निघत जाईल, आणि जेवढा गंज निघून जाईल, तेवढे बाबा चुंबकाकडे तुमचे आकर्षण वाढत राहील. आकर्षण वाढत नाही, तर जरूर गंज लागलेला आहे. गंज एकदम निघून चांगले सोने बनून जाल. ती अंतिम करमातीत अवस्था आहे. तुमहाला गृहस्थ व्यवहारा मध्ये, परवृत्ती मध्ये राहत कमळ फुलासारखे बनायचे आहे. बाबा म्हणतात, गोड मुलांनो, घर गृहस्थीला पण सांभाळा, शरीर निरवाहासाठी कामकाज पण करा, त्या बरोबर हे शिक्षण पण घेत राहा. गायन पण आहे, हाताने काम करा, मनाने बाबांची आठवण करा. कामकाज करताना एका मात पित्याची आठवण करायची आहे. तुमही अर्धा कलपाच्या सजनी आहात. नवविध भक्ती मध्ये पण पाहा, कृष्ण इत्यादी ला किती प्रेमाने आठवण करत आहेत. ती नौधा भक्ती आहे, अटल भक्ती. कृष्णाची अटल आठवण राहत, परंतु त्यातून कोणला मुक्ती मिळत नाही. हे मग निरंतर आठवण करण्याचे ज्ञान आहे. बाबा म्हणतात, माझी पतित-पावन पित्याची आठवण करा. तर तुमचे पाप नाहीसे होतील. परंतु माया पण मोठी पहिलवान आहे. कोणाला सोडत नाही. मायेकडून वारंवार हार खालल्याने, तर खांदे खाली करून पश्चाताप केला पाहिजे. बाबा गोड मुलांना श्रेष्ठ मत देतात श्रेष्ठ बनण्यासाठी. बाबा पाहतात, तेवढी मेहनत मुले करत नाहीत. त्यामुळे बाबाला दया येते. जर हा अभ्यास आता नाही केला, तर मग शिक्षा फार खावी लागेल, आणि कल्प कल्प पाई पैशाचे पद प्राप्त होईल. मूळ गोष्ट गोड मुलांना बाबा समजावत आहेत, देही अभिमानी बना. देहा सहित देहाच्या सर्व संबंधांना विसरून माझ्या एकट्याची आठवण करा. पावन पण जरूर बनायचे आहे. कुमारी जेव्हा पवित्र असते तर सर्व तिच्या समोर डोके टेकतात. लग्न केल्यानंतर मग पुजारी बनून जाते. सर्वा समोर डोके टेकावे लागते. कन्या अगोदर पित्याचे घरी असते, तर एवढे जास्त संबंध आठवणीत येत नाहीत. लग्ना नंतर देहाचे संबंध पण वाढतात. मग पती, मुलांमध्ये मोह वाढत जातो. सासू सासरे इत्यादी सर्व आठवणीत येत राहतात. अगोदर तर फक्त आई वडीला बरोबरच असतो. येथे तर मग त्या सर्व संबंधांना विसरावे लागते. कारण हे एकच तुमचे खरे खरे माता-पिता आहेत. हा ईश्वरीय संबंध आहे. गातात पण त्वमेव माता च पिता त्वमेव..... हे मात पिता तुमहाला विश्वाचे मालक बनवित आहेत. त्यामुळे बाबा म्हणतात, माझी बेहदच्या पित्याची आठवण करा, आणि कोणत्या पण देहधारीशी ममत्व ठेवूनका. सत्पती पतीची किती आठवण करते. ते तर गटर मध्ये पाडतात म्हणजे विकारी बनवतात. हे बेहदचे बाबा तर तुमहाला सवर्गा मध्ये घेऊन जातात. अशा गोड बाबांची फार प्रेमाने आठवण करा आणि स्वदर्शनचक्र फिरवत राहा. या आठवणीच्या बळाने तुमची आतमा कंचन बनून सवर्गाचे मालक बनेल. सवर्गाचे नाव ऐकले तरी मन खुश होते. जे निरंतर आठवण करतात आणि इतरांना पण आठवण करवितात, तेच उच्च पद प्राप्त करतात. हा पुरुषार्थ करून करून तुमची ती अवस्था बनून जाईल. ही तर दुनिया पण जुनी आहे, देह पण जुना आहे, देहधारीचे सर्व संबंध पण जुने आहेत. त्या संबंधा पासून बुद्धी योग काढून एका बाबा बरोबर जोडायचा आहे. त्यामुळे अंतकाळाला तरीपण त्या

एका बाबाची आठवण राहिल आणि कोणता संबंध आठवणीत असेल, तर मग अंताला पण ती आठवण येईल आणि पद भरष्ट होईल. अंतकाळाला जे बाबाची आठवणी मध्ये राहतील तेच नरा पासून नारायण बनतील. बाबाची आठवण असेल तर मग शिवालय दूर नाही. गोड गोड फार वरषांनी भेटलेली मुले बेहदच्या बाबा जवळ येतातच ताजेतवाने होण्यासाठी. कारण मुले जाणत आहेत बेहदच्या बाबा कडून बेहद विश्वाची बादशाही मिळत आहे. हे कधी विसरले नाही पाहिजे. हे सदैव आठवणीत राहिले, तरी पण मुलांना अपार खुशी होईल. हा बैज चालताना फिरताना वारंवार पाहत राहा. बैज एकदम हदयावर लावत राहा, भगवानाच्या श्रीमताने आमही हे बनत आहोत. बस, बैज पाहून त्यांच्यावर प्रेम करत राहा. बाबा बाबा म्हणत राहा, तर सदैव आठवण राहिल. आमही बाबाद्वारे हे बनत आहोत. बाबाच्या श्रीमतावर चालले पाहिजे. गोड मुलांची फार विशाल बुद्धी पाहिजे. सारा दिवस सेवेचे विचार चालत राहावेत. बाबाला पण अशी मुले पाहिजेत, जे सेवे शिवाय राहू शकत नाहीत. तुम्हा मुलांना विश्वावर घेराव टाकायचा आहे, म्हणजे पतित-पावन बनायचे आहे. सार्या विश्वाला दुःखधाम पासून सुखधाम बनवायचे आहे. शिक्षकाला पण शिकविण्या मध्ये मजा येते ना. तुम्ही तर आता फार उंच शिक्षक बनले आहात. जेवढा चांगला शिक्षक ते अनेकांना आपल्या सारखे समान बनवितात. कधी थकत नाहीत. ईश्वरीय सेवेमध्ये फार खुशी राहते. बाबाची मदत मिळते. हा मोठा बेहदचा व्यापार पण आहे. व्यापारी लोकच धनवान बनतात. ते या ज्ञान मारगा मध्ये पण जास्त उसळी मारतात. बाबा पण बेहदचे व्यापारी आहेत ना. सौदा मोठा फसकलास आहे. परंतु यामध्ये मोठे साहस धारण केले पाहिजे. नवीन नवीन मुले जुन्या पेक्षा पण पुरुषार्था मध्ये पुढे जाऊ शकतात. परतयेकाचे वैयक्तिक नशीब आहे. तर पुरुषार्थ पण परतयेकाला वैयक्तिक करायचा आहे. सवतःची पूरण चेकिंग केली पाहिजे. असे चेकिंग करणारेच एकदम रात्र दिवस पुरुषार्था मध्ये लागतात. असे म्हणतात, आमही आमचा वेळ वाया का घालवू जेवढे शक्य होईल तेवढा वेळ सफल करा. सवतः बरोबर पकळी प्रतिज्ञा करतात, आमही बाबाला कधी विसरणार नाही. शिष्यवृत्ती घेऊनच राहू अशा मुलांना मदत पण मिळत राहते. असे पण नवीन पुरुषार्थी मुले तुम्ही पाहाल. साक्षात्कार करत राहाल. जसे सुरुवातीला झाला तसा मग शेवटी पण पाहाल. जेवढे जवळ जात राहाल, तेवढे खुशीमध्ये नाचत राहाल. तिकडे खुणे नाहक खेळ पण चालत राहिल.

तुम्हा मुलांची ईश्वरीय शर्यत चालली आहे. जेवढे पुढे पळत जाल, तेवढे नवीन दुनिये तील देखावे पण जवळ येत राहतील. खुशी वाढत जाईल. ज्यांना देखावे जवळ दिसत नाहीत, त्यांना खुशी पण राहणार नाही. आता तर कलियुगी दुनिये पासून वैराग्य आणि सतयुगी नवीन दुनिये बरोबर खूप प्रेम झाले पाहिजे. शिवबाबाची आठवण राहिली तर सवर्गाचा वरसा पण आठवणीत राहिल. सवर्गाच्या वरशाची आठवण राहिली तर शिवबाबाची पण आठवण राहिल. तुम्ही मुले जाणत आहात, आता आमही सवर्गाकडे जात आहोत. पाय नरका कडे आहेत, डोकें सवर्गा कडे आहे. आता तर लहान मोठे सरवाची वानप्रस्थ अवस्था आहे. बाबाला नेहमी हा नशा राहतो. ओहो, आमही जाऊन हे बाळकृष्ण बनू त्याच्या साठी अगोदरच भेटवसतू पण पाठवतात. ज्यांना पूरण निष्ठे आहे, त्यास गोपिका भेटवसतू पाठवतात. त्यांना अतिदरिद्र सुखाची भासना येत राहते. आमहीच अमर लोकां मध्ये देवता बनू कलपा पूर्वी पण आमहीच बनलो होतो. मग आमही 84 पुनर्जनम घेतले आहेत. ही बाजोली आठवण राहिली, तरी पण अहो भाग्य. नेहमी अशा खुशी मध्ये राहा. फार मोठी लॉटरी मिळाली आहे. 5000 वरषा पूर्वी पण आमही राज्य भाग्य प्राप्त केले होते. मग उद्या प्राप्त करू विश्व नाटका मध्ये नोंदलेले आहे. जसे कलपा पूर्वी जनम घेतला होता, तसाच घेऊ. तेच आमचे मात पिता असतील. जे कृष्णाचे पिता होते, तेच परत बनतील. असे जे सारा दिवस विचार करत राहतात, तर ते फार रमणिकते मध्ये राहतात. विचार सागर मथन केला नाही तर ते तंदुरुस्त नाहीत. गाय चारा खाते तर सारा दिवस रवथ करत राहते. मुख चालत राहते. मुख चालत नाही, तर समजले जाते, ती आजारी आहे. इथे पण तसे आहे.

बेहदचे बाबा आणि दादा दोघांचे गोड-गोड मुलावर फार प्रेम आहे. किती प्रेमाने शिकवित आहेत, काळ्या पासून गोरा बनवित आहेत. तर मुलांना खुशीचा पारा चढला पाहिजे. पारा चढेल,

आठवणीच्या यात्रेने. बाबा कल्प कल्प फार प्रेमाने सेवा करत आहेत. 5 तत्वा सहित सर्वांना पावन बनवित आहेत. किती मोठी बेहदची सेवा आहे. बाबा फार प्रेमाने मुलांना शिक्षण देत राहतात, कारण मुलांना सुधारणे पिता किंवा शिक्षकाचे काम आहे. बाबाची श्रीमंत आहे, त्यामुळेच श्रेष्ठ बनाल, जेवढे प्रेमाने आठवण कराल, तेवढे श्रेष्ठ बनाल. हे पण चारट मध्ये लिहिले पाहिजे. आम्ही श्रीमता वर चालत आहोत ? की आपल्या मतावर चालत आहोत? श्रीमतावर चालल्यामुळे तुम्ही तःतोतः तःतसे बनाल. अचछा.

गोड गोड फार वरषांनी भेटलेल्या मुलां प्रति मात पिता बाप दादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात. आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. (१) सवतःच सवतःशी प्रतिज्ञा करायची आहे कि, आम्ही आमची वेळ वाया घालविणार नाही. संगमयुगाचा प्रत्येक क्षण सफल करू. आम्ही बाबाला कधी विसरणार नाही. शिष्यवृत्ती घेऊनच राहू.
2. (२) नेहमी आठवण राहावी कि, आता आमची वानप्रस्थ अवस्था आहे. पाय नरकाकडे, डोकें स्वर्गाकडे आहे. बाजोली ची आठवण करून अपार खुशी मध्ये राहायचे आहे. देही अभिमानी बनण्याची मेहनत करायची आहे.

वरदान:- आपल्या शक्ती स्वरूप वृत्ती द्वारे पतित वायु मंडळाला परिवर्तन करणारे, मास्टर पतित पावनी भवः कसले पण वातावरण असले तरी पण सवतःची शक्तिशाली वृत्ती वायुमंडळाला बदलू शकते. वायुमंडळ विकारी असेल परंतु सवतःची वृत्ती निरविकारी असावी. जे पतित पावन बनविणारे आहेत. ते पतित वायुमंडळाच्या वशीभूत होऊ शकत नाहीत. मास्टर पतित पावन बनून, सवतःच्या शक्तिशाली वृत्तीने, अपवितर किंवा कमजोरीच्या वायुमंडळाला नाहीसे करा. त्याचे वर्णन करून वायुमंडल बनवू नका. कमजोर किंवा पतीत वायुमंडळाला चे वर्णन करणे पण पाप आहे.

बोधवाक्य:- आता धरणी मध्ये परमात्मा परिचयाचे बीज टाका, तर प्रत्यक्षता होईल.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.